

Heliga Trefaldighets Dag

1 Årg. Ev. Matt. 11:25-27

I.N.J

Att bli som ett barn, inte låter det särskilt lockande! Hela vår uppväxt går ju ut på att vi skall bli vuxna. Varför plockar då Jesus jämt fram barnet? Skall vi hysa barnsliga tankar om Gud? Det kan han ju knappast mena! Paulus skriver i ju 1 Korinthierbrevet: *"När jag var barn talade jag som ett barn, förstod som ett barn och tänkte som ett barn. Men sedan jag blev vuxen har jag lagt bort det barnsliga"* (1 Kor 13:11). Och i Hebréerbrevet uppmanas vi att *"inte uppehålla oss vid det man först får lära sig om Kristus utan gå vidare till det som är avsett för vuxna"* (Heb. 6:1).

Så, vad är det med barnet som är så föredömligt, att Jesus inte bara tar de små upp i sin famn, lägger händerna på dem och välsignar dem, utan också understryker att man måste *"ta emot Guds rike som ett barn"* (Mark. 10:15), ja, ställer ett barn i lärjungarnas mitt som ett exempel på ödmjukhet och säger: *"De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket"* (Matt 18:4). Och så har vi hans jublande ord i evangeliet vi hörde nyss: *"Jag prisar dig, Fader, himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn"*.

Det är ett genomgående tema i vår Bibel, att det inte på något sätt är en *fördel* eller att man har ett *försprång* bara för att man tillhör de *"lärda och kloka"* när det gäller kunskap om Gud och hans rike. Tro är inget man studerar sig till! Förnuftet är gott till mycket – det skall inte förnekas. Men att försöka nå fram till Gud på enbart på tankens vägar ger ingen sann kunskap om Gud, vem han är, hans hjärta, hans sinne och hans vilja. När människan försöker föreställa sig det gudomliga, blir det för att citera Paulus predikan för de lärdomshögfärdiga filosoferna i Aten, en alltigenom mänsklig produkt, format efter människans *"egna idéer"* och med mänsklig *"konstfärdighet"* (Apg. 17:29)

Visst, man kan ge akt på skapelsen, och förstå att Gud måste finnas, och som Paulus nämner i samma predikan, så att säga *"treva sig fram till honom"* (Apg. 17:27). Men vem Gud *verkligen* är, det visste vi inte om Gud inte själv hade visat sig för oss. Nyckelordet i evangeliet idag, är alltså ordet *"uppenbara"*. Det betyder inte riktig detsamma som att *"visa"* något. Att visa vägen, att visa sin legitimation eller att visa hur man knyter sina skosnören är ju inget konstigt. Att uppenbara något, i det ligger det något mer. Det handlar om att avslöja något som är fördolt, något hemlighetsfullt, något som inte omedelbart inses. Och då räcker det inte med att ge akt på skapelsen – inte ens nu i försommarens underbara tid. Jag tänker på några ord av Carl von Linné, han som vigd hela sitt liv åt att utforska Guds

skapelse. Han säger: ”Jag såg den oändlige allvetande och allsmäktige Guden på ryggen, då han gick fram, och jag hisnade!”

Men Linné såg inte Guds ansikte. Det visar inte Gud för oss i sin skapelse, utan i *Jesus*. Han är ”gudsuppenbarelsens absoluta centrum”. I Jesu person, i hans gestalt, i hans ord och hans gärningar blir Gud synlig. Jesus har, som Johannes säger i prologen till sitt evangelium: *”förklarat honom för oss”* (Joh. 1:18). Eller som Paulus uttrycker saken: *”Guds härlighet strålar från Kristi ansikte ”* (2 Kor 4:6).

Det är detta Jesus syftar på i evangeliet idag när han säger: *”Ingen känner Fadern, utom Sonen”*. Gudshemligheten är uppenbarad i honom, i hans person och verk. Men varför är detta inte uppenbart för alla? Varför döljer Gud det för de *”visa och kloka”* uppenbarar det för *”dem som är som barn”*? Tål han inte de visas granskning? Vänder han sig till dem som är som barn eftersom de är så enfaldiga att dem kan man lura och slå i vad som helst?

Men att vara ett barn inför Gud, är inte detsamma som att vara dum. Ett barn behöver inte förstå allt, det kan med tillit lägga sin hand i mors och fars ändå. Gud är ju alltid större och inför honom har man, när allt kommer omkring, ingenting att komma med!

Så förunderligt att handlar alltså Gud. *”Det som är dåraktigt för världen”* det utväljer han *”för att låta de visa stå där med skam”* (1 Kor 1:27) Tänk bara på Jesu födelse! Vem fick bli hans mor? Jo, tonårsflickan Maria från Nasaret. Och nyheten om att han fötts till jorden – vem var de första som fick höra den? Jo, några enkla, olärda herdar. Och vem kallade han till apostlar? Fiskare! Vem var den första som fick möta honom efter uppståndelsen och överbringa budet att han levde? En kvinna, Maria från Magdala, och det trots att kvinnor på den tiden inte ansågs vittnesgilla.

Varför ju de? De hade ju inget att komma med. Nej, just det! Men de hade den öppenhet och det sensorium som krävs för att uppfatta att nu, nu är det Gud som handlar. Men de som är *”lärda och kloka”* vill så ofta ha det på sitt sätt, enligt sin egen logik och *”blåser upp sig med sina fåfänga människotankar ”* (Kol 2:18). Man erkänner inget högre förnuft än det mänskliga. Och då blir man obrukbar för Guds rike.

Det är något att tänka på för oss som firar Guds Treenighet idag. Att Gud är tree-nig, det är ingen som skulle kunna räkna ut med förnuftets hjälp. Det måste uppenbaras. Av Gud själv. Och även sedan vi vet – som det står i 1878 års katekes-utveckling – att *”Gud är en, men i gudomsväsendet är en evig trefald: Fadern, Sonen och den helig Ande”*, så kan vi ändå inte fatta Gud i hans majestät eller

lägga hans väsen under en lupp. Jag tänker på kyrkofadern Augustinus – en berömd teolog som levde i slutet på 300-talet i det nuvarande Tunisien, där han var biskop. Han har skrivit en lärd bok på latin om just treenigheten. Det berättas om honom att han grubblade väldigt mycket och väldigt djupt för att kunna förklara Treenigheten på ett begripligt sätt. För att skingra sina tankar en smula, avbröt han sitt arbete och begav sig ned till stranden av Medelhavet för att få frisk luft. Där ser han en liten pojke som med en liten sked öser upp vatten på stranden. Augustinus frågar intresserat: ”Vad är det du gör?”. Pojken svarar: ”Jag försöker tömma Medelhavet på vatten!”. Men, utbrister Augustinus: ”Det är ju helt omöjligt”. Och pojken svarar: ”Ja, lika omöjligt som att uttömma Treenighetens mysterium”. Och med ens var han försvunnen.

Även om berättelsen hör hemma bland de fromma legenderna, säger den ändå oss något viktigt. Vi skall låta bli att försöka tränga genom Guds fördoldhet, att söka honom i hans majestät och förstå honom i hans allmakt. Det kan vi inte! Vi skall istället hålla oss till det som han själv har uppenbarat, i bibelordet och framförallt i Jesu person, hans ord och gärningar. Där blir Gud tydlig! Tydlig sade jag! Men gudshemligheten blir inte uttömd. Jesus visar oss bara så mycket som vi behöver för att *”räddas och komma till insikt om sanningen”* (1 Tim. 2:4).

Så står vi alltså alla – både de som är lärda och kloka och de som är som barn – på samma nivå när det gäller kunskap om Gud och hans rike. Vi är som noviser, som måste undervisas och läras. Och vi har ju en helt fantastisk lärare: den helige Ande själv, han som kallas Hjälparen. I hans skola sitter professorn och barnet i samma skolbänk. Och det man framförallt lär sig i den skolan det är ödmjukhet. Varje skoldag inleds med samma bön – ur Psaltarens 131:a psalm: *”Herre, mitt hjärta står inte efter vad högt är, och mina ögon ser ej efter vad upphöjt är, och jag umgås inte med stora ting, med ting som är mig för svåra. Nej, jag har lugnat och stillat min själ, som ett avvant barn i sin moders famn, ja, som ett avvant barn, så är min själ i mig”* (Ps. 131: 1-2).

Så lär man sig, sakta men säkert, att ödmjukt acceptera att Gud är Gud. Har han nu sagt mig, genom sitt Ord, att han är en evig trefald, vad skall jag, lilla arma, begränsade människa göra åt det? Ofta säger vi att var och en har rätt att vara som den vill! Har du hört det förut? Kan vi då inte också låta Gud vara som han vill? Hans självpresentation är ju helt fantastiskt! Han är Fadern som skapat allt, Sonen som återlöst alla och Anden som vill föra alla till en sann och levande tro! Sådan är Gud: treenig och högtlovad i all evighet. Amen.

Psalmer: 20, 18, 396, 19
Skummeslöv, 2024-05-24